

o ss, aby se námitkou touto mohl zabývat, a jest stížnost v tomto bodě nepřipustnou.

St-l namítá konečně, že úřad v Š. nenastoupil z toho důvodu, že proti přeložení podal stížnost k nss-u, pokládaje je za nezákonné. Tím patrně chce namítnouti, že přeložení jeho nestalo se pravoplatným a že tedy nebyl povinen předpisům § 8 cit. zák. vyhověti. Náзор tento jest však mylný.

Stížnosti, která proti rozhodnutí žal. úřadu z 15. července 1922 u nss byla podána a která nálezem Boh. 2838 adm. z dnešního dne č. 10.865/23 byla zamítnuta, nepřísluší podle § 17 zákona o ss odkládací účinek, nebyl-li účinek takový na žádost správním úřadem výslovně přiznán. Dle tvrzení odvodního spisu žal. úřadu st-l žádosti takové vůbec nepodal, přeložení vešlo tedy v moc práva a jeví se námitka v tom směru bezdůvodnou.

Č. 2838.

Veřejní notáři (Slovensko): Jsou-li v konkrétním případě dány důvody služební vyžadující přeložení veř. notáře na jiné služební místo ve smyslu §u 2 zák. č. 305/1921, jest otázkou skutkovou.

(Nález ze dne 6. listopadu 1923 č. 10.865).

V ě c: Dr. Richard R. v Bratislavě (adv. Dr. Viktor Richter z Bratislavy) proti ministerstvu spravedlnosti (min. rada Dr. Theodor Nussbaum) o přeložení na jiné služební místo.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl st-l jako veřejný notář na Slovensku (v Bratislavě) dle § 2 zák. z 12. srpna 1921 č. 305 Sb. z důvodů služebních přeložen do Š.

O stížnosti uvažoval nss:

Zákon z 12. srpna 1921 č. 305 Sb. dává v §u 2 min. sprav. plnou moc, aby ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona veřejné notáře z důvodů služebních přeložil na jiné služební místo. Přeložení takové nemůže tedy ovšem provedeno býti z důvodů libovolných, nýbrž jenom potud, pokud toho žádají ohledy služební, tedy zřetel na účelné a vhodné uspořádání veřejné služby notářské. Důvody tyto mohou býti rázu objektivního, mohou však diktovány býti také momenty subjektivními, založenými v osobnosti notářů, o něž jde. Jsou-li v určitém konkrétním případě důvody takové dány, je otázkou skutkovou. Závěr, k němuž příslušný správní orgán — zde tedy dle § 2 cit. zák. min. sprav. — v otázce takové dojde, je sám jenom součástí skutkové podstaty jeho rozhodnutí neb opatření. Podle § 2 zák. o ss je nss povolán přezkoumávati toliko z á k o n i t o s t správních aktů, a podle § 6 tohoto zákona je vázán skutkovou podstatou, kterou správní úřad způsobem procesně bezvadným zjistil a za pravou přijal. Není tedy oprávněn úsudky, k nimž správní úřad v otázkách účelnosti a vhodnosti dospěl, ježto tvoří právě jen součást skutkové podstaty rozhodnutí neb opatření administrativního, věcně přezkoumávati a nahraditi je úsudkem

svým vlastním, nýbrž může se jimi zabývat jen po stránce formální, zejména s hlediska 2. odst. Šu 6 zák. o ss.

V daném případě žal. úřad odůvodnil napadené opatření ohledy služebními, vyslovuje tím, že přeložení st-lovo v zájmu uspořádání notářské služby pokládá za vhodné. Nevybočil tedy z mezí, které mu vytkl § 2 zákona 305/21. St-l nevytýká, že by nař. rozhodnutí nebylo formálně s dostatek odůvodněno, takže by bylo mu znemožněno proti němu se bránit, ani nenamítá jiné formální vady, nýbrž omezuje se na to, že proti úsudku žal. úřadu, že přeložení st-lovo je zájmy notářské služby vyžadováno, staví svůj vlastní úsudek, že přeložení jeho zájmům těm neodpovídá, jakož i tvrzení, že žal. úřad sleduje tím jen cíl, odměňovati jiné osoby za politické služby vládě prokázané. Nehledě k tomuto tvrzení, jež nijak není doloženo, popírá tedy st-l toliko meritorní správnost skutkového úsudku, na němž žal. úřad zbudoval svoje opatření. Jak bylo již svrchu uvedeno, není však nss povolán správnost onoho skutkového závěru po stránce věcné zkoumat.

Ježto pak také ostatní vývody stížnosti, vytýkající nař. opatření toliko, že nebere zřetele na osobní poměry st-lovy a krutě dotýká se jeho osobních zájmů, nedotýkají se otázky zákonitosti onoho opatření a s hlediska § 2 zák. o ss jsou tedy zcela bez významu, bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 2839.

Stavební právo (Čechy): * I. Udíleje stavební konsens ke zřízení hrazení (§ 27. stav. řádu) není úřad stavební oprávněn ukládati žadateli s »ohledem k poměrům veřejným« (§ 36 stav. řádu), aby s hrazením ustoupil za mezní čáru pozemku. — II. I »primitivní oplacení pozemků zahradních« proti ulici podléhá povolení podle § 27 stav. řádu.

(Nález ze dne 6. listopadu 1923 č. 18.449).

V ě c: František St. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavební povolení.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. zsv rozhodnutí nižších stolic, jímž bylo st-li sice žádané povolení stavební k ohrazení pozemkových parcel č. kat. — — v P. směrem k silnici uděleno, mimo jiné však vázáno na podmínku, že stavebník ustoupí s hrazením na 2 m za čáru, jeho majetek směrem k silnici ohraničující.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost k tomuto soudu podaná, v níž vzneseny jsou námitky jednak formální, jednak věcné.

V ohledu formálním namítá se 1) že nař. rozhodnutí není opatřeno důvody rozhodovacími, 2) že jest i proto formálně vadné, poněvadž vynesení purkmistrovského úřadu v P. ze 17. ledna 1919, kteréž vyšší stolice přezkoumávaly, neobsahuje vůbec žádného rozhodnutí ve věci, nýbrž toliko dodatečně sděluje odůvodnění k dřívějšímu rozhodnutí téhož purkmistrovského úřadu z 11. října 1917, kteréž pořadem instančním právě pro nedostatek odůvodnění bylo zrušeno. A konečně 3), že